

Att kontrollera genom boende

En WPR-analys av Tidöpartiernas diskursiva legitimerande
av *En ny ordning för asylsökandes boende*

Abstract

I januari 2025 beslutade riksdagen utifrån regeringens proposition att asylsökande i Sverige ska bo på Migrationsverkets boenden istället för i egna boenden. Detta arbete analyserar med Carol Bacchis metod “What’s the Problem represented to be?” hur Tidöpartierna i propositionen och debatten för *En ny ordning för asylsökandes boende* konstruerar problemet med den tidigare boendeformen samt vilka politiska åtgärder som representationerna diskursivt legitimerar. Studien identifierar problemformuleringarna som relaterar till bristande kontroll av asylsökande, segregation och utanförskap, en problematiskt hög invandring samt hot mot svensk säkerhet. Därutöver visar resultaten att problemkonstruktionerna legitimerar politiska åtgärder som spatial styrning, kontroll och övervakning av asylsökande, en kravbaserad logik för berättigandet av välfärdsförmåner, reducerade möjligheter för asylsökande att integreras under asylprocessen samt en fördjupad diskursiv och juridisk gränsdragning mellan asylsökande och migranter med uppehållstillstånd. Vidare dras slutsatsen att diskursen legitimerar ett övergripande paradigmskifte mot en restriktiv migrations-och integrationspolitik.

Nyckelord: EBO, asylboende, WPR, asylsökande, Tidöpartierna

Antal ord: 7416

Innehållsförteckning

1	Inledning	1
1.1	Bakgrund	1
1.2	Tidigare forskning	2
1.2.1	Migrationsdiskursen	2
1.2.2	Asylsökandes boende, integration och skuggsamhället.....	3
1.3	Syfte och frågeställning	4
2	Metod och teori.....	6
2.1	Teori: Whats the problem represented to be?	6
2.1.1	Kritik av teorin.....	7
2.2	Material.....	7
2.3	Operationalisering	8
3	Resultat och analys.....	11
3.1	(F1) Hur formuleras en specifik policy?.....	11
3.1.1	Kontrollbrist kopplat till boendets upplägg	11
3.1.2	Kontrollbrist kopplat till handläggningstider och ineffektivitet	12
3.1.3	Kontrollbrist kopplat till lokalisering och återvändande	13
3.1.4	Segregation och utanförskap	14
3.1.5	Sverige som attraktiv migrationsdestination	14
3.1.6	EBO som säkerhetsfara för individen, samhället samt jämställdhet	15
3.2	(F2) Vilka antaganden grundar sig problemformuleringarna i?	16
3.2.1	Asylsökande är en potentiell säkerhetsfara.....	16
3.2.2	Asylsökande är opålitliga, ljugar och fuskas	17
3.2.3	Asylsökande är okunniga och oförmögna till självansvar	17
3.2.4	Asylsökande bör acceptera begränsade villkor.....	18
3.2.5	Hög invandring är negativt	19
3.2.6	Rättigheter, friheter och levnadsstandards bör baseras på uppehållstillstånd.....	19
3.3	(F4 och F6) Vad lämnas oproblematiserat i representationen? Vilka tystnader finns? Kan problemet formuleras annorlunda? Hur kan problemet ifrågasättas eller ersättas?.....	20
3.3.1	Sanktioner mot asylsökande fungerar inte.....	20
3.3.2	Varför väljer asylsökande EBO?	21
3.3.3	Asylsökandes bakgrund och empatipräglad migrationspolitik.....	21
3.3.4	Segregation kan bero på strukturella förutsättningar och förvärras av asylboende.....	22

3.4	(F5) Vilka effekter får dessa specifika problemformuleringar?	22
3.4.1	Spatial styrning, territoriell politik och övervakande policy	23
3.4.2	Förflyttat ansvar för integration från stat till individ	24
3.4.3	Kravbaserad välfärd för icke-medborgare	25
3.4.4	Restriktiv migrationspolitik, mindre attraktiva mottagarvillkor och uppmuntran till återvandring	26
4	Avslutning	28
4.1	Framtida forskning	31
5	Referenser	33
6	Bilaga 1	36

1 Inledning

1.1 Bakgrund

I Sverige finns två boendeformer för asylsökande: tilldelade boenden (asylboende) och eget boende (EBO). EBO-systemet infördes 1994 av Bildt-regeringen för stärkt frihet samt eget ansvar (Sandström 2020, s. 208; mot. 2021/22:1301). 2016 infördes *Bosättningslagen* som gav kommunerna bosättningsansvar; skyldighet att ta emot och ordna bostäder för nyanlända utifrån kommunens socioekonomiska och demografiska förutsättningar (Boverket 1). Under Löfvenregeringarna blev migrationspolitiken restriktivare och EBO kritiserades för orsakandet av trångboddhet samt kontrollbrist (Sandström 2020, s. 209). 2020 begränsades EBO ytterligare genom avskaffandet av dagersättningen i socioekonomiskt utsatta områden (ibid, s. 208).

Den 29 januari 2025 beslöt riksdagen om lagändringar enligt propositionen *En ny ordning för asylsökandes boende* (Migrationsverket 1). Från 1 september 2025 (1) får asylsökande endast dagersättning och annat bistånd om de bor på tilldelade asylboenden. (2) Migrationsverket får, på asylboende, undersöka asylsökandes förvarings- samt boendetrymme. (3) Asylansökan betraktas som återkallad om den asylsökande inte bor på asylboende eller underrättar Migrationsverket om sin bostadsadress. (4) Asylsökande har lagreglerad skyldighet att delta i samhällsintroduktion (prop.2024/25:49, s. 1). Undantag gällande dagersättningen kan göras om den asylsökande redan är bosatt i Sverige eller om det finns andra synnerliga skäl (Migrationsverket 2).

En ny ordning för asylsökandes boende (prop. 2024/25:49) är en del av Tidöavtalet som förespråkar ett paradigmskifte inom migrationspolitiken där asyl ska vara

tillfälligt, Sverige inte ska ha en generösare asylpolitik än internationella krav, integrationspolitiken ska vara kravbaserad och där skuggsamhället ska bekämpas. (Tidöavtalet 2022, s. 29).

1.2 Tidigare forskning

Utifrån lagförslaget *En ny ordning för asylsökandes boendes* (prop. 2024/25:49) presenteras relevant forskning kring Sveriges migrationsdiskurs, skuggsamhället, samt den empiriska kopplingen mellan boende och segregation.

1.2.1 Migrationsdiskursen

Heber menar att migrationsdiskursen sammankopplar migranter med bristande laglydighet av olika slag (Heber 2023, s. 874). Identitetskonstruktioner som "crimmigrant stranger", "dangerous outsider", samt "welfare criminal" konstrueras i riksdagen som säkerhetsrisker kopplade till hedersförtryck, brottslighet, bristande integration samt utnyttjande av välfärdens resurser (ibid, s. 865, 868). Problemrepresentationerna sammanknyter ofta "crimmigrant strangers" från *utländska kulturer* som bott i Sverige under längre tid med hedersvåld (ibid, s. 868). I Hebers resultat framkommer att en problemformulering som i synnerhet högerpartierna uttrycker är att välfärdssystemet i för hög grad försörjer invånare som inte har jobbat i Sverige och således inte gjort sig förtjänta av det (ibid, s. 873).

Annan forskning menar även att diskursen förkjutits från en asylpolitik som bygger på antaganden om att Sverige har en skyldighet att garantera flyktingar skydd, till ett fokus på (nationell) säkerhet, kontroll samt jämställdhetsproblematik (Salmonsson & Hedlund 2018, s.530). Hagelund visade att svensk restriktiv migrationspolitik 2015-2016 legitimerades av retorik byggd på det temporära där åtgärderna framställdes som tillfälliga undantagslösningar, vars syfte var att avlasta välfärden för att skapa ett hållbart mottagningssystem som skulle stödja framtida flyktingar (Hagelund 2020, s. 10-12). Migranter konstrueras enligt Salmonsson och Hedlund dock i efterdyningarna av flyktingkrisen 2015 inte endast som ett hot mot

välfärdsystemets kapacitet utan deras analys visar att diskursen förändrats till att allt mer hävda att även laglydighet och jämställdhet äventyras (Salmonsson & Hedlund 2018, s. 530). Genom att göra åtskillnad mellan legitima flyktingar och ekonomiska migranter uttrycker politiker även en moraliserande migrationssyn, där den senare gruppen menas vara mindre förtjänt av skydd (Crawley & Skleparis 2017, s. 49).

Forskning konkluderar att relationen mellan migration och kriminalitet är central i migrationsdiskursen och att den förändrades efter flyktingkrisen 2015. Medan Hagelund visar hur en temporär krishantering legitimerade en restriktiv migrationspolitik (Hagelund 2020, s. 10-12), visar senare forskning att nationell säkerhet, jämställdhet (Salmonsson & Hedlund 2018, s. 530) och välfärdsfusk (Heber 2023, s. 863), fått en allt större roll i migrationsdebatten, samt att migranternas motiv att söka sig till Sverige i allt högre grad ifrågasätts (Crawley & Skleparis 2017, s. 49).

1.2.2 Asylsökandes boende, integration och skuggsamhället

Sandström undersöker asylsökandes erfarenheter av EBO samt asylboende genom kvalitativa intervjuer och konkluderar att i urbana miljöer gynnas ekonomisk integration genom ökad tillgång till arbetsmarknaden, medan EBO i mindre kommuner gynnar social integration (Sandström 2020, s. 5). Samtidigt kopplas EBO till trångboddhet och segregation (ibid, s. 39). Segregation kan även relateras till bostadsbrist, arbetsmarknad och "white flight" (ibid, s. 92-93), vilket gör det mindre säkert att begränsandet av EBO effektivt kan motverka segregation.

Majoriteten av intervjuobjekten föredrog EBO framför asylboende, på grund av meningsfull sysselsättning, friheten och närheten till sociala nätverk. Asylboenden beskrivs däremot som mer kontrollerade, isolerade och präglade av passivitet, även om de möjliggör större kvalitetskontroll och myndighetsstöd. EBOs tyngsta nackdel var enligt intervjuerna känslan av att vara en börda. Då väntetidens längd är osäker försvåras det att bo hos familj på obestämd tid (ibid, s. 159-160).

Sandströms forskning visar att EBO och asylboende präglas av problem och att relationen mellan boendeform, integration och segregation är komplex.

Delegationen för Migrationstudiers kunskapsöversikt visar dessutom att i skuggsamhällsbekämpning präglas politiken av en spänning mellan statlig migrationskontroll och mänskliga rättigheter (Delmi 2024, s. 34), samt att majoriteten av litteraturen är systemkritisk (ibid, s. 6). Begreppet “skuggsamhälle” beskriver utländska medborgare som “lever utanför samhällets skyddsnät, utan uppehållstillstånd, och som ofta utnyttjas på arbetsmarknaden under närmast slavliknande förhållanden” (ibid, s.11).

Shaneberger och Jutvik visar i sin kvantitativa studie att EBO främjar integration (Shaneberger & Jutvik 2025, s. 224) genom främjad arbetsmarknadsintegration och löneutveckling där sociala nätverk stöder integrationen (ibid). Dahlberg visar att intensiva integrationsprogram med språk- och arbetsmarknadsinsatser ger betydande resultat (Dahlberg m.fl. 2024, s. 614), där (i ett experiment) deltagarna i behandlingsgruppen anställdes i dubbelt så hög grad som kontrollgruppen ett år efter programmets slut. Experimentet visade att tidiga integrationsprogram gynnar arbetsmarknadsintegration för nyanlända, lågutbildade flyktingar (ibid, s. 625).

1.3 Syfte och frågeställning

Då asylpolitiken är en fråga som förändrats avsevärt sedan flyktingkrisen 2015, är syftet att undersöka hur Tidöpartiernas diskurs kring asylsökandes boende konstruerar problem och antaganden som legitimerar reformer inom migrationsdiskursen, specifikt asylmottagandet, samt vad konstruktionen osynliggör och även vilka policys som därmed omöjliggörs.

Frågeställningen är således: *Vilka är Tidöpartiernas problemformuleringar kring eget boende? Hur har Tidöpartiernas diskurs kring eget boende legitimerat de lagförslag som genomförts? Vilka framtida policys möjliggörs genom problemrepresentationerna?*

För att svara på forskningsfrågan analyseras problemkonstruktionerna kring asylsökandes boende, antaganden problemformuleringarna stöds i, samt tystnader som finns i Tidöpartiernas diskurs.

2 Metod och teori

2.1 Teori: Whats the problem represented to be?

What's the Problem Represented to be (WPR)? används i analysen som teori och som metod. WPR är en diskursanalytisk metod utformad av Carol Bacchi för policyanalys som vilar på poststrukturalistiska epistemologiska antaganden (Boréus & Bergström 2018, s. 271-275). WPR utgår från att problem inte existerar i ett vakuum, utan konstrueras genom exempelvis politisk diskurs (Bacchi 2012, s. 22). WPR-ansatsen utgår från att policyförändringar legitimeras och bygger på problemrepresentationer som vilar på underliggande antaganden som tas för givna och reproduceras (ibid). Problemformuleringar och antaganden legitimerar också varandra interdiskursivt, i andra politiska diskurser och sakfrågor (ibid, s. 23). WPR-metoden syftar till att dekonstruera policys inneboende logik och därmed synliggöra alternativa problemformuleringar samt politiska handlingsalternativ (ibid).

WPR-metoden har valts då den avslöjar hur problemen konstruerats, problemkonstruktionernas effekter, samt vilka antaganden som ligger till grund för Tidöpartiernas problemformulering. I uppsatsen implementeras WPR genom att applicera fem av dess sex frågor på material från den svenska politiska diskursen kring asylsökandes boende. Frågorna har översatts till svenska.

F1) Hur formuleras problemet i en specifik policy?

F2) Vilka antaganden grundar sig problemformuleringarna i?

F4) Vad lämnas oproblematiserat i representationen? Vilka tystnader finns det? Kan problemet formuleras annorlunda?

F6) Hur kan formuleringen ifrågasättas eller ersättas?

F5) Vilka effekter får dessa specifika problemformuleringar?

Med hänsyn till uppsatsens begränsade omfattning har fråga 3 (*Hur har problemet kommit till?*) tagits bort. Den bredare migrationsdiskursen aktualiseras istället inom analysen av problemrepresentationernas effekter (F5), kopplat till migration och integration samt till Tidöavtalet. Detta stärker studiens kontextuella relevans. F4 och F6 har även sammanförts på grund av uppsatsens begränsade omfattning och tidsram och då det inte påverkar undersökningen markant.

2.1.1 Kritik av teorin

Bacchi skriver att WPR-analysen innebär att forskarens tolkningar, egna antaganden och subjektivitet alltid blir del i analysen (Bacchi 2012, s. 23), som då kan kritiserats för att generera relativistiska resultat. WPR är ändå lämpligt då uppsatsens syfte är att belysa sambandet mellan diskurs och policy, inte att belysa vilka samhällsproblemen statistiskt är, utan hur dessa konstrueras. För uppsatsens reliabilitet har ett kodschema inkluderats som beskriver hur materialet tematiseras, i syfte att vara transparent med egna tolkningar.

2.2 Material

Det empiriska materialet som använts är *Regeringens proposition 2024/25:49 En ny ordning för asylsökandes boende*, härmed benämnt som *propositionen*, och *En ny ordning för asylsökandes boende (Debatt om förslag 29 januari 2025)*, härmed benämnt som *debatten*.

Propositionen och debatten används då de ger en utförlig bild av vad Tidöpartierna vill uppnå, hur det ska uppnås, hur lagförslagen motiverats och hur de resonerats kring. Det blir även på ett konkret vis tydligt vilka lagförslag som möjliggörs i framtiden samt hur Tidöpartierna konstruerar problemen med EBO. Propositionen reflekterar dock endast regeringen, vilket motiverar användningen av debatten som visar hur alla Tidöpartierna resonerar. Då propositionen har starkare koppling till

utredningen och är riktad till riksdagen medan debatten kan sägas vara mer riktad till allmänheten eftersom den TV-sänds kompletterar källorna varandra på ett lämpligt vis och en holistisk bild av diskursen kan analyseras.

2.3 Operationalisering

Vid användning av WPR-analys är Bacchis frågor en del av operationaliseringen. Genom att ställa frågorna till materialet knyts det empiriska materialet ihop med den poststrukturalistiska teorin. Frågorna har även vidare operationaliserats för att konkretisera analysen, och tydligare knyta WPR till det empiriska materialet.

Problemrepresentationer (F1) operationaliseras som återkommande formuleringar där EBO problematiseras eller asylboende ses som lösningen. Då WPR-analysen grundar sig i problemformuleringarna har ett analysverktyg utvecklats för att tydliggöra operationaliseringen, där debatten och propositionen analyserades genom en tematisk kodning inspirerad av kvalitativ innehållsanalys. I det första stadiet identifierades problemformuleringar som regelbundet återkom, negativa konsekvenser av EBO eller beskrivningar av hur asylboende skulle motverka specifika företeelser. Därefter organiserades dessa efter initiala koder. Koderna grupperades in i bredare teman för att synliggöra problemkonstruktionerna. Utöver detta ströks vissa teman då de förekom i mindre utsträckning än de som slutligen användes. Eftersom flera formuleringar samtidigt uttryckte olika problemrepresentationer förekom överlappande kodning, vilket även beror på att problemformuleringarna i praktiken inte är isolerade utan sammanflätade och reproducerar varandra ömsesidigt. Kodningen genomfördes kontinuerligt där teman utvecklades och omformulerades under analysprocessens gång. Slutningen identifierades temana i *Tabell 1* som därefter användes som grund för WPR-analysen. Se *Bilaga 1* för den fullständiga indelningen.

Tabell 1 Kodschema av debattens problemformuleringar

Tema	Beskrivning	Exempel på koder	Exempel på formuleringar	Frekvens
Kontrollbrist i boendeupplägg	Formuleringar där EBO kopplas till dåliga boendeförhållanden och kommunal belastning.	Trångboddhet, kontroll, flyttar, barn, utnyttjande, kommuner, samhällsresurser.	“Man bor trångt, flyttar runt [...] och lever under otrygga boendeförhållanden där [...] man blir utnyttjad och betalar oskäligt hög hyra.”	18
Handläggningstider och ineffektivitet	Formuleringar där EBO sägs försvåra effektiva asylprocesser eller asylboende effektiviserar dem.	Effektivitet, handläggning, intervjuer.	“Det blir kortare distans [genom asylboende] till [asylsökande], så att man kan intervjua snabbare och få tag på dem snabbare, i stället för att de skaffar eget boende och blir svårare att få tag på. Det kommer [...] leda till snabbare handläggning.”	19
Lokalisering och återvändandekontroll	Formuleringar där EBO framställs som problematiskt för återvändningsarbetet och där lokaliseringen av asylsökande framställs problematiskt/riskfyllt.	Återvändande, skuggsamhället, utredningsåtgärder, kriminalitet, social utsatthet, illegalt arbete, kontroll.	“[M]an uppger en adress men i praktiken bor någon annanstans, vilket gör det svårare att [...] följa upp beslut om avslag och återvändanden.”	11
Segregation och Utanförskap	Formuleringar där EBO kopplas till segregation och utanförskap.	Segregation, utanförskap, integrering, diaspora, socioekonomiskt utsatta områden, samhällsintroduktion, invandrartäta områden.	“[EBO], har lett till betydande problem med [...] segregation.”	21
Sverige som attraktiv migrationsdestination	Formuleringar där EBO framställs som en pullfaktor samt formuleringar som kritiserar asylsökande i Sverige.	Pullfaktorer, dagersättning, attraktivt.	“Att ersättning inte betalas ut till asylsökande som bor i eget boende kommer [...] attrahera färre asylsökande till Sverige.”	14
EBO som säkerhetsfara för individen, samhället samt jämställdhet	Formuleringar där EBO beskrivs som en säkerhetsfara, på samhälls- och individnivå.	Våld, jämställdhet, kriminalitet, säkerhetsfara	“I skuggsamhället [...] finns risk att människor som utgör säkerhetshot gömmer sig”.	8

Antagandena (F2) identifieras empiriskt genom att synliggöra det som måste vara sant för att de formulerade problemen faktiskt ska vara problem. Antagandena identifieras genom att ta fram implicita logiker, kausaliteter och idéer om hur samhället fungerar eller bör fungera samt antaganden om asylsökandes egenskaper.

Diskursens tystnader (F4&F6) operationaliseras genom att analysera orsakerna, därav även lösningarna som Tidöpartiernas diskurs osynliggör. Tystnaderna grundar sig i vad oppositionen samt andra aktörer lyfter.

För att anpassa effekterna (F5) till uppsatsens syfte, operationaliseras de genom identifierandet av politiska åtgärder som legitimeras och införs, samt av vilka typer av åtgärder som diskursivt möjliggörs i framtiden.

3 Resultat och analys

3.1 (F1) Hur formuleras en specifik policy?

En central problemformulering i Tidöpartiernas kritik av EBO är att boendeformen genererar bristande kontroll över asylsökande med skadeverkningar för individ och samhälle. Problemformuleringen delas in i brist på kontroll kopplat (1) till boendets upplägg, (2) till handläggningstider samt (3) till att lokalisera asylsökande för att underlätta återvändningsarbetet. Utifrån materialet som analyserats har även problemformuleringarna (4) segregation och utanförskap, (5) Sverige som attraktiv migrationsdestination, och (6) EBO som säkerhetsfara, identifierats. Policyförslagen legitimeras genom problemformuleringarna. I verkligheten är problemformuleringarna inte avgränsade utan sammanflätade då de ömsesidigt orsakar samt reproducerar varandra.

3.1.1 Kontrollbrist kopplat till boendets upplägg

Tidöpartierna menar att EBO medför risker kopplade till boendekvalitet. Den disproportionella asylsökandedistributionen EBO medför leder även till ett ekonomiskt problem för kommuner och regioner med olika arbetsmarknadsförutsättningar (prop. 2024/25:49, s. 76-77).

Trångboddhet framställs återkommande som problematiskt. Asylsökande riskerar att utnyttjas till att köpa svartkontrakt där Patrik Karlson (L) menar att man “bor trångt, flyttar runt mellan olika adresser och lever under otrygga boendeförhållanden där det inte alls är ovanligt att man blir utnyttjad och betalar oskäligt hög hyra” (prot. 2024/25:64, 9§, anf. 63), något som asylboende anses kunna lösa (prop. 2024/25:49, s. 24). Trångboddhet kopplas till oordning som anses

hota barns rätt att leva under ordnade former, där regeringen bedömer att förslagen kan “bidra till en förbättring av barns förhållanden under asyltiden” (ibid, s. 78). Ingemar Kihlström (KD) menar även att “barn har små möjligheter att studera och få andra behov tillgodosedda” (prot. 2024/25:64, 9§, anf. 49). Propositionens problemformulering betonar *oordning* som ett bärande problem som måste lösas för att garantera barns rättigheter (prop. 2024/25:49, s. 78).

Regeringen bedömer fortsättningsvis att EBO negativt påverkar asylsökandes tillgång till samhällsresurser eftersom asylsökande som bor på asylboende i högre frekvens än de som bor i EBO närvarar på hälsoundersökningar och samhällsintroduktion (ibid, s. 19). Detta framställs som problematiskt både på individnivå och för samhällsintegrationen (ibid).

3.1.2 Kontrollbrist kopplat till handläggningstider och ineffektivitet

Tidöpartierna menar att EBO hindrar myndigheters kontakt med asylsökande vilket ineffektiviserar asylprocessen, medan asylboenden förväntas korta handläggningstiderna. Nima Gholam Ali Pour (SD) uttrycker att det “blir kortare distans till dem som har kommit hit och sökt asyl, så att man kan intervjua snabbare och få tag på dem snabbare, i stället för att de skaffar eget boende och blir svårare att få tag på. Det kommer alltså att leda till snabbare handläggning” (prot. 2024/25:64, 9§, anf. 39).

Propositionen konstruerar handläggningstiderna som ett samhällsekonomiskt problem där asylboenden förväntas effektivisera processen långsiktigt samt minska statens utgifter för boende och ekonomiskt bistånd (prop. 2024/25:49, s. 74-75). Problemformuleringen lyfter även individnivån: “En effektiv asylprocess är inte bara positivt för [...] samhället i stort utan även för de individer som väntar på besked i frågan om uppehållstillstånd.” (ibid, s. 20).

3.1.3 Kontrollbrist kopplat till lokalisering och återvändande

I materialet understryks upprepade gånger att EBO gör att Migrationsverket inte vet var asylsökande befinner sig (prop. 2024/25:49, s. 74; prot. 2024/25:64, 9§, anf. 9), vilket problematiseras utifrån ett försvårat återvändande. Tidöpartierna menar att asylsökande efter avslag kan dröja sig kvar i Sverige och bli en del av *skuggsamhället* (ibid, anf. 9). Regeringen beskriver att propositionen utformas med syfte att motverka *skuggsamhället* (prop. 2024/25:49, s. 18) och att det “finns risk för att asylsökande som levt i utanförskap med begränsad myndighetskontakt under asyltiden i större utsträckning avviker i samband med ett avslagsbeslut” (ibid, s. 19).

Skuggsamhället sägs leda till kriminalitet, social utsatthet, illegalt arbete och formuleras som ett säkerhetshot för samhället i stort (prot. 2024/25:64, 9§, anf. 45). Viktor Wärnick (M) menar exempelvis att mörkertalet som befinner sig i skuggsamhället är stort men att “det beräknas kunna uppgå till så många som 100000 människor eller till och med fler”, där människor riskerar att “fara mycket illa, och det finns risk att människor som utgör säkerhetshot gömmer sig här” (ibid, anf. 9). Tidöpartierna “arbetar därför intensivt för att ta kontroll över vilka människor som befinner sig i Sverige, för att öka säkerheten i landet” (ibid). Liknande formuleringar identifieras vid flera olika tillfällen i debatten. Liberalerna uttrycker exempelvis att det “är vanligt att man uppger en adress men i praktiken bor någon annanstans, vilket gör det svårare att genomföra asylutredningar och följa upp beslut om avslag och återvändanden” (ibid, anf. 63).

Problemformulering framkommer även i relation till samhällsintroduktionen: “*Migrationsverket* bedömer att om asylsökande bor mer koncentrerat i asylboendena underlättar det ett säkerställande av att samhällsintroduktionen når ut till fler” (prop. 2024/25:49, s. 62) vilket gynnar återvändandearbetet då deltagandet i samhällsintroduktion ger asylsökande “acceptans av myndighetens beslut” vilket “bidra[r] till att asylsökande får en realistisk bild av möjligheterna att få bifall på asylansökan. De kan därmed också förbereda sig på de verkställighetsåtgärder som kan komma att vidtas” (ibid).

3.1.4 Segregation och utanförskap

1994 års EBO-lagstiftning var tänkt att främja integration (mot. 2021/22:1301), men regeringen menar att EBO förvärrat segregationen: "Regeringen bedömer i likhet med utredningen att de avsedda fördelarna med systemet med eget boende, t.ex. ökad integration, inte har uppnåtts. Som flera remissinstanser, bl.a. *Borlänge kommun* och *Malmö kommun*, pekar på har eget boende för asylsökande i stället lett till utbredda problem med [...] segregation." (prop. 2024/25:49, s. 18).

Moderaterna menar att "[n]är man kommer till Sverige är det naturligt att man söker sig till sina landsmän, till diasporan" (prot. 2024/25:64, 9§, anf. 11). I propositionen menar man vidare att asylsökandes möjlighet att bosätta sig fritt under asylsökandet, och deras tendens att bosätta sig i redan socioekonomiskt utsatta områden "riskerar att förvärra befintliga problem med bl.a. utanförskap och arbetslöshet" (prop. 2024/25:49, s. 19). De bor dessutom oftast kvar i områdena efter bifall (ibid). I debatten menar Sverigedemokraterna att EBO orsakar "invandrartäta områden med sociala problem och kriminalitet" (prot. 2024/25:64, 9§, anf. 31).

Propositionen lyfter även att EBO resulterar i att asylsökandes integration på arbetsmarknaden, delaktighet i skolan, samt delaktighet i Migrationsverkets samhällsintroduktion försvåras eftersom EBO isolerar och gör att asylsökande "inte kommer ut till det svenska samhället" (prop. 2024/25:49, s. 74). Inrättandet av asylboende ska motverka segregationen, vilket får positiva resultat för individen men även för samhället: "den nya ordningen antas bidra till att motverka bl.a. segregation vilket i förlängningen kan få en brottsförebyggande effekt" (prop. 2024/25:49, s. 49).

3.1.5 Sverige som attraktiv migrationsdestination

Tidöpartierna framställer möjligheten till dagersättning i EBO som en pullfaktor som gör Sverige mer attraktivt för asylsökande. Problemformuleringen kan delas upp i två kategorier: dels att EBO ökar migrationen till Sverige, dels att asylsökande

i sig konstrueras som ett problem. Sverigedemokraterna uttrycker exempelvis att avskaffad dagersättning i EBO “kommer även att attrahera färre asylsökande till Sverige” (prot. 2024/25:64, 9§, anf. 31). Samtidigt menar partiet att “[n]är det gäller asylsökande och deras integration vill vi från Sverigedemokraternas sida inte att asylsökande ska integreras, utan de ska invänta besked på asylboendet” samt att “asylsökande gör våra samhällen otrygga” (ibid, anf.31).

Problemformuleringen handlar alltså inte endast om antalet asylsökande, utan även om asylsökandes självaste närvaro innan uppehållstillståndet beviljats. Asylboenden framställs på så vis som en lösning för att kontrollera och avskilja asylsökande från samhället men även för att minska Sveriges pullfaktorer. Asylsökandes närvaro i samhället menas leda till kriminalitet (ibid, anf.31) och därför är minskningen eller avsaknad av asylsökandes närvaro i Sverige önskvärd.

3.1.6 EBO som säkerhetsfara för individen, samhället samt jämställdhet

Säkerhetsfrågor beskrivs vara ett problem EBO antas orsaka och som asylboenden kan förebygga: “förslagen kan antas [...] få en brottsförebyggande effekt” (prop. 2024/25:49, s. 79). EBO som säkerhetsfara är dessutom en problemrepresentation som genomsyrar och kopplas till alla ovanstående problemrepresentationer. Sverigedemokraterna menar exempelvis att asylboende gör att “Migrationsverket lätt kan komma i kontakt med de asylsökande för att asylprocessen ska avslutas så fort som möjligt [...]. Det ska bli slut på de långa processerna under vilka asylsökande gör våra samhällen otrygga” (prot. 2024/25:64, 9§, anf. 31). Det representerade orsakssambandet är alltså att EBO genererar långa handläggningstider som i sin tur skapar ett otryggt samhälle. Bristande kontroll över vart asylsökande befinner sig knyts till säkerhetsrisker kopplade till *skuggsamhället* (prop. 2024/25:49, s. 20), och minskad segregation framställs som brottsförebyggande (ibid, s. 79).

Våld, sexuellt våld och hedersförtyck framställs som vanligare i EBO än på asylboenden: “Boende på asylboende kan också bidra till att exempelvis våld mot

kvinnor och barn kan uppmärksammas av personal på boendena vilket kan verka förebyggande och bidra till att brott lagförs” (ibid, s. 79). Man menar även att asylboende ska “öka asylsökande kvinnors självständighet” (ibid, s. 77), och bidra till jämställdhets- och integrationspolitiska mål (ibid, s.73). Den knappa insynen i asylsökandes liv är således problematisk i relation till barns villkor, jämställdhet, våldsprevention samt kriminalitet.

3.2 (F2) Vilka antaganden grundar sig problemformuleringarna i?

Följande avsnitt analyserar de mest centrala antagandena om asylsökande som problemformuleringarna bygger på och som möjliggör specifik lagstiftning. Dessa antaganden är sammanflätade och förstärker varandra.

Det huvudsakliga antagandet bakom problemformuleringarna är orsakssambandet: EBO och bristande kontroll genererar problemen. Alternativa förklaringar osynliggörs till förmån för problemrepresentationer där kontroll och asylboende förväntas lösa problemen. Ett vidare övergripande antagande är att asylsökande utgör ett styrningsproblem, vilket förklaras utifrån antaganden 3.2.1-3.2.4.

3.2.1 Asylsökande är en potentiell säkerhetsfara

Problemkonstruktionen att EBO utgör en säkerhetsfara grundas i antagandet att asylsökande individer är potentiella säkerhetsfaror. Tidöpartierna belyser att farliga asylsökande döljer sig i skuggsamhället där de kopplas till otrygghet, kriminalitet och den illegala ekonomin. Moderaterna uttrycker exempelvis att avvecklandet av EBO ökar säkerheten (prot. 2024/25:64, 9§, anf. 9), då deras fria rörlighet begränsas.

Propositionen framställer även asylsökande som säkerhetsrisker för varandra: “På Migrationsverkets bemannade boenden finns det dessutom större möjligheter att

upptäcka och motverka våld, hot och förtryck” (prop. 2024/25:49, s. 20). Antagandet synliggörs även i de utökade befogenheterna för rumsvisitation på asylboenden som föreslås “i huvudsak för att komma till rätta med de problem som finns med narkotika och andra otillåtna föremål i förvaren”, för att “upprätthålla ordningen eller säkerheten” (ibid, s. 42).

Retoriken producerar och reproducerar asylsökande som säkerhetsproblem, där deras fria rörlighet, anonymitet samt invandrartäta områden inte hade varit ett problem ifall asylsökande inte antogs utgöra potentiella säkerhetsfaror. Därmed bygger Tidöpartiernas problemformuleringar på antagandet.

3.2.2 Asylsökande är opålitliga, ljuger och fuskar

Tidöpartierna poängterar att asylsökande undflyr myndigheter och blir en del av skuggsamhället vid avslag på asylansökan, där Moderaterna lyfter att det förmodligen är mer än 100 000 människor i skuggsamhället (prot. 2024/25:64, 9§, anf. 9). Sverigedemokraterna menar vidare att asylsökande “säger sig ha flytt från krig” (ibid, anf. 35) vilket indikerar att de för egen vinning kanske ljuger. Antagandena reproduceras genom lagförslag där man får tillåtelse att kontrollera asylsökandes rum för att säkerhetsställa att de inte ljuger om vart de bor (prop. 2024/25:49, s. 42): ett tecken på att de är opålitliga. Ifall de antagits pålitliga hade EBO inte kunnat problematiseras på det sättet då man kunnat lita på att asylsökande ägnar sig åt legitim sysselsättning och bor där de uppger att de bor.

3.2.3 Asylsökande är okunniga och oförmögna till självansvar

Samhällsintroduktionen lyfts som positiv för samhället och asylsökande då den ger “grundläggande kunskap om vilka rättigheter och skyldigheter [asylsökande] har under asyltiden” (prop. 2024/25:49, s. 62), vilket även kopplas till jämställdhetsmål (ibid, s. 74). Regeringen utgår därmed från att staten bättre kan vägleda asylsökande i svenska samhällsnormer, rättigheter och skyldigheter. Asylsökande antas således som okunniga och i behov av vägledning.

Antagandet tydliggörs när propositionen kontrasteras med 1994 års EBO-lagstiftning där “[m]ottagandet skall präglas mindre av omhändertagande och mer av ett ökat eget ansvarstagande” (ibid, s.33-34). Då antogs asylsökande kunna se efter sig själva i högre utsträckning än idag. Idag präglas diskursen av ett paternalistiskt antagande att staten kan se efter asylsökande bättre än vad de själva kan eftersom eget ansvar ses som en risk och otillräckligt. Asylsökande antas således vara oförmögna att själva hantera asylprocessen, eget boende, familj och jämställdhet, vilket legitimerar ökad statlig vägledning och styrning.

3.2.4 Asylsökande bör acceptera begränsade villkor

Samtidigt som asylsökande framställs som oförmögna, finns antagandet att Sverige inte är skyldiga asylsökande något. Detta exemplifieras i propositionen som beskriver att det är asylsökandes ansvar att uppdatera Migrationsverket om sin bostadsadress och att asylansökan annars betraktas som återkallad (prop. 2024/25:49, s.48). Detta bortser från exempelvis språkliga hinder som kan försvåra kontakten med Migrationsverket samt tillgodogörandet av information.

Sverigedemokraterna menar vidare att “[a]sylsökande ska inte kunna ställa krav i Sverige. [...]. Även om boendet inte håller högsta kvalitet ska de acceptera det. [...] borde väl ett enkelt boende räcka” (prot. 2024/25:64, 9§, anf. 35), vilket implicerar att asylsökande förväntas vara tacksamma, ha begränsade anspråk och underordna sig statens styrning. Detta uttrycks vidare genom förslag om begränsning av tillgång till arbete (ibid, anf. 31) i samband med föreställningen att asylsökande ska nöja sig med dagersättningen de tilldelas. Önskan om mer kopplas istället till den illegala ekonomin och rättsliga konsekvenser (ibid, anf. 31). Slutligen menar man att det inte är synd om asylsökande (prot. 2024/25:64, 9§, anf. 33). Uttryck som “[a]sylsökande ska inte längre erbjudas utan i stället tilldelas en plats på ett av Migrationsverkets boenden” (prop. 2024/25:49, s. 22), indikerar även att valfriheten är överflödig.

3.2.5 Hög invandring är negativt

Tidöpartierna uttrycker återkommande det åstadkomna minskade antalet asylansökningar och beviljade ansökningar som positivt (prot. 2024/25:64, 9§, anf. 9). Retoriken bygger på antagandet att integrationsproblem orsakas av asylsökande själva, där kriminalitet och skuggsamhället framställs som resultat av individuella val snarare än samhällsstrukturer (ibid, anf. 11, 31; prop. 2024/25:49, s.19). Många invandrare antas därför vara problematiskt.

Antagandet framgår i uttryck som att Tidöpartierna gjort ett “paradigmskifte inom migrationspolitiken” (prot. 2024/25:64, 9§, anf. 9), och behovet att “få ordning på migrationen”(ibid, anf. 9, 17 & 53), samt skulden som läggs på att Sverige haft den “mest liberala mottagningsprocessen och de mest liberala regelverken” (ibid, anf. 13). Antagandet är dessutom en premiss för asylboendes funktion, då Migrationsverkets planerade kapacitet endast uppgår till 15 000 asylsökande (Migrationsverket 2026, s.19), vilket skulle bli ohållbart om 160 000 flyktingar kom, som 2015.

3.2.6 Rättigheter, friheter och levnadsstandards bör baseras på uppehållstillstånd

Slutligen antas att ens rättigheter, friheter och allmän levnadsstandard bör kopplas till uppehållstillståndet. Sverigedemokraterna uttrycker att “[b]udskapet är tydligt. Asylsökande ska inte ha samma rörelsefrihet i det här landet som medborgare eller de som har uppehållstillstånd. Den enda anledningen till att asylsökande befinner sig i Sverige är för att invänta beskedet på sin asylprocess - punkt” (prot. 2024/25:64, 9§, anf. 31). Partiet uttrycker vidare att asylsökande “kommer [...] att veta sin plats när de kommer till Sverige” (ibid, anf. 57).

I propositionens lagförslag tydliggörs antagandet att möjligheten att själv besluta över sitt boende inte bör tillskrivas den asylsökande utan ska *tilldelas dem* (prop. 2024/25:49, s.22). Vidare beskrivs det att samhällsintroduktionen syftar till att vara “etableringsfrämjande *för dem som beviljas uppehållstillstånd* [egen kursivering]”

(ibid, s. 78). Även i undantaget att tillåta eget boende för att undvika att familj separeras, ifall en familjemedlem redan är bosatt i Sverige, synnliggörs antagandet att uppehållstillstånd är en skiljelinje då den svenskbosatte "familjemedlemmen som utgångspunkt behöver ha uppehållstillstånd eller uppehållsrätt i Sverige" (ibid, s.35). Detta underminerar att någon i EBO kan socialt och ekonomiskt vara etablerad, vilket manifesteras i att undantag ej beviljas för "den omständigheten att en asylsökande är etablerad i en kommun när asylansökan görs" (ibid, s.37). Skiljelinjen mellan att vara asylsökande och ha uppehållstillstånd antas alltså väga tungt.

3.3 (F4 och F6) Vad lämnas oproblematiserat i representationen? Vilka tystnader finns? Kan problemet formuleras annorlunda? Hur kan problemet ifrågasättas eller ersättas?

Problemformuleringarna och antagandena Tidöpartierna gör innehåller vissa tystnader. Dessa analyseras i detta kapitel, utifrån det oppositionen samt andra aktörer lyfter.

3.3.1 Sanktioner mot asylsökande fungerar inte

Oppositionen framhåller att 2020 års begränsning av dagersättning i socioekonomiskt utsatta områden inte fick avsedd effekt, då asylsökande fortsatt bosatte sig i utsatta områden men under sämre ekonomiska villkor. Risken med att *sanktionera* asylsökande ytterligare är därav att de får sämre levnadsvillkor och lever i större utsatthet (prot. 2024/25:64, 9§, anf. 10). Avvecklingen av EBO kan, i ljuset av detta, leda till att asylsökande fortfarande väljer EBO, men med högre utsatthet som kan driva asylsökande mot kriminalitet och skuggsamhället, där Tony Haddou (V) menar att barnen får betala ett högre pris (ibid, anf. 40).

3.3.2 Varför väljer asylsökande EBO?

Oppositionen menar att Tidöpartierna inte lyfter varför asylsökande väljer EBO trots trångboddheten och segregationen (prot. 2024/25:64, 9§, anf. 10). Att ge sina barn bättre integrationsförutsättningar lyfts som exempel (ibid, anf. 34). Därav väljer föräldrar EBO trots avsaknad av dagersättning. Dessutom präglas även asylboenden av trångboddhet och otrygghet (ibid, anf. 10). Barnombudsmannen framhäver hur barn berättat om upplevda studiesvårigheter, otrygghet samt särskilda problem för flickor och minoriteter (Barnombudsmannen 2023, s. 2).

Dessutom efterfrågar Röda korset och Advokatsamfundet långsiktiga förbättringsmöjligheter av asylsökandes boendesituation snarare än avvecklandet av EBO för långsiktig motverkan av utanförskap (prop. 2024/25:49, s. 17). Lösningar som hjälper asylsökande att hitta bra egna boenden istället för att endast kunna välja mellan asylboenden eller EBO i segregerade områden möjliggörs på så vis. Propositionen beskriver också "konflikter och misskötsamhet på boendet" (ibid, s. 58) då det "förekommer [att] personer inte frivilligt flyttar från ett boende till ett annat trots att Migrationsverket har anmodat dem att flytta. Sådana situationer kan antas bli vanligare när fler asylsökande bor på asylboenden" (ibid, s. 58). Misskötsamhet och oordning på asylboenden osynliggörs således inte helt i propositionen, men det problematiseras inte i samma utsträckning som EBO. Genom retorik som konstaterar att för asylsökande "borde väl ett enkelt boende räcka" (prot. 2024/25:64, 9§, anf. 35) undermineras kritiken av asylboenden.

3.3.3 Asylsökandes bakgrund och empatipräglad migrationspolitik

Tidöpartierna osynliggör asylsökandes bakgrund jämfört med oppositionen som ofta lyfter att asylsökande flyr från krig, förföljelse och förtryck, vilket gör deras perspektiv och trauman centrala. Medan Tidöpartierna belyser asylsökande som säkerhetshot, styrningsproblem och icke-pålitliga, mänskliggör oppositionen asylsökande vilket möjliggör en empatipräglad politik, vars syfte är att hjälpa asylsökande. Annika Hirvonen (MP) lyfter exempelvis att det är "fruktansvärt psykiskt nedbrytande" att passivt vänta på ett asylbeslut när man är orolig för sin

framtid och familj i hemlandet (prot. 2024/25:64, 9§, anf. 48). En sådan problemformulering legitimerar inte en politik som kontrollerar asylsökande inom EBO-frågan, utan snarare en politik som hjälper asylsökande att hitta en meningsfull sysselsättning.

3.3.4 Segregation kan bero på strukturella förutsättningar och förvärras av asylboende

Segregationen EBO menas orsaka är central i Tidöpartiernas diskurs, där ett underbyggande antagande är att asylsökande skapar segregationen genom att bosätta sig med "sina landsmän" (prot. 2024/25:64, 9§, anf. 11). Antagandet osynliggör att asylboende koncentrerar asylsökande till vissa områden som oftast befinner sig på landsbygden (Sandström 2020, s.17). Oppositionen lyfter att resultatet kan bli att asylsökande inte möter andra svenskar och att skolorna i områdena kommer ha en högre andel asylsökande barn (prot. 2024/25:64, 9§, anf. 11).

Dessutom osynliggör Tidöpartierna andra orsakssamband där oppositionen lyfter ekonomisk bostadssegregering eller en svåråtkomlig arbetsmarknad, (ibid, anf. 10). Stora skillnader i bostadskostnader mellan olika områden kombinerat med ojämlika inkomster kan exempelvis tänkas sortera människor baserat på betalningsförmåga och därmed skapa socioekonomiskt utsatta områden. Genom att lyfta dessa orsakssamband möjliggörs lösningar som billiga hyresrätter och en aktiv arbetsmarknadspolitik.

3.4 (F5) Vilka effekter får dessa specifika problemformuleringar?

Tidöpartiernas problemformuleringar och antaganden möjliggör en viss typ av lagstiftning samt framtida lagförslag medan andra problemformuleringar som exempelvis oppositionens möjliggör andra typer av lagförslag.

De lagförslag som antogs den 29 januari 2025 innebär följande fyra punkter (bet. 2024/25:SfU11, s.1).

1. Asylsökande har endast rätt till dagersättning och ekonomiskt bistånd under asyltiden om de bor på den tilldelade boendeplatsen.
2. Tvångsåtgärder som att Migrationsverket får undersöka asylsökandes boende och förvarningsutrymme på asylboende i syfte att kontrollera att asylsökande bor på den tilldelade boendeplatsen, samt att Migrationsverket får utvidgad befogenhet att begära hjälp från Polismyndigheten.
3. En ansökan om uppehållstillstånd betraktas som återkallad om den asylsökande inte bor på asylboende eller underrättar Migrationsverket om sin bostadsadress.
4. Lagreglerad skyldighet för asylsökande att delta i samhällsintroduktion.

3.4.1 Spatial styrning, territoriell politik och övervakande policy

Problemformuleringen i samband med antagandena legitimerar kontrollerande policy. Genom att villkora asylsökandes inkomst, låser lagförändringarna dem till asylboende vilket begränsar deras möjlighet att välja boende samt inskränker deras frihet. Utöver detta tillåts intrång på det privata för att säkerställa att asylsökande bor där de uppger. Kontrollmekanismer har även införts för att säkerställa att asylsökande som väljer eget boende inte avviker och ansluter sig till skuggsamhället. Migrationsverkets utvidgade befogenhet att begära hjälp från Polismyndigheten vid sådana kontroller eller när asylsökande ska omplaceras (prop. 2024/25:49: s. 58) innebär att intrången kan utföras med legitim användning av tvång och våld. Statens våldsmonopol expanderar således dessutom gentemot asylsökande.

Problemformuleringarna och dess antaganden möjliggör framtida lagförslag där närvarokontroller, territoriella begränsningar och anmälningsskyldighet till Migrationsverket har föreslagits (prot. 2024/25:64, 9§, anf. 9). Därmed legitimeras en framtida mer disciplinär och territoriell styrning av asylsökande. Polisens befogenheter för kroppsvisitering i säkerhetszoner (prop. 2023/24:84, s.1) kan även förstås i kontext till den ökade användningen av statens våldsmonopol mot

asylsökande, eftersom lagförslagen interdiskursivt legitimerar kontroll och övervakning av personer snarare än förebyggande åtgärder.

3.4.2 Förflyttat ansvar för integration från stat till individ

Genom att placera asylsökande och deras val i centrum för problemkonstruktionerna kopplade till EBO förskjuts integrationsansvaret från staten och myndigheterna till asylsökande. Detta syns exempelvis i omformuleringen av 4 § *lagen (1994:137) om mottagande av asylsökande m.fl* där formuleringen “Migrationsverket *skall i lämplig omfattning*” ändrats till att “Migrationsverket *får*” ge asylsökande sysselsättning (prop. 2024/25:49, s. 8), vilket reducerar Migrationsverkets ansvar att aktivt sysselsätta asylsökande. Lagförslaget möjliggörs även av att Tidöpartierna osynliggör svårigheterna med sysslolöshet i väntan på asylbeslut och aktualiseras i målsättningen att asylsökandes möjligheter att arbeta ska “begränsas så långt det är möjligt” (ibid, s. 70).

Vidare framställer Tidöpartierna segregation som ett resultat av att asylsökande söker sig till “sina landsmän” (prot. 2024/25:64, 9§, anf. 11), vilket förskjuter integrationsansvaret från staten och strukturella faktorer såsom bostadsmarknaden till asylsökandes individuella val. Således avskrivs även till viss del statens ansvar att skapa trygga och integrationsfrämjande bostadsområden för alla, utifrån antagandet att säkerhetsfaror och segregation orsakas av individuell val snarare än samhällsstrukturer samtidigt som asylsökande fräntas ansvaret för det egna boendet utifrån antagandet att de är oförmögna till självansvar.

Om problemformuleringen utgått från asylsökandes situation eller att integration börjar vid ankomst, hade en sådan lagstiftning varit svårare att legitimera. Istället baseras Tidöpartiernas problemformuleringar på antaganden som kopplar grundläggande rättigheter till uppehållstillstånd vilket legitimerar att påbörja integrationsprocessen vid beviljandet samt att bortse från asylsökandes behov.

3.4.3 Kravbaserad välfärd för icke-medborgare

Den nya ordningen för asylsökandes boende verkställs med hjälp av kravbaserade verktyg som indragen dagersättning, återkallad asylansökan, samt de sanktioner eller incitament som Migrationsverket beslutar vara lämpliga ifall asylsökande inte deltar i samhällsintroduktionen (prop. 2024/25:49, s. 27). Detta kan förstås i relation till Tidöavtalets reformagenda vilken syftar till “[a]tt införa en kravbaserad integrationspolitik, där den som långvarigt befinner sig i Sverige ska ta ansvar för att bli en del av det svenska.” (Tidöavtalet 2022, s. 29). Den legitimerar även diskursen om hur integrationsarbetet ska utföras för personer med uppehållstillstånd utifrån antagandet att migranternas förmåner kan begränsas (3.2.6). Exempelvis föreslås striktare kvalificeringsgrunder, som närvarokrav på SFI, för socialförsäkringar och etableringsstöd (ibid, s. 44-46).

Propositionen och debatten kan även ses konstituera och reproducera antagandet att berättigandet till svensk välfärd kan skilja sig och graderas inom befolkningen. Samhällsintroduktionen syftar till att verka “etableringsfrämjande för dem som beviljas uppehållstillstånd” (prop. 2024/25:49, s. 78). Detta innebär att integrationsåtgärder, trots att de introduceras till asylsökande, ska aktualiseras först vid beviljat uppehållstillstånd. Således möjliggörs revideringar och gränsdragningar baserade på migrationsstatus, såsom begränsade sociala förmåner (Tidöavtalet 2022, s. 44-46) samt återkallat permanent uppehållstillstånd (Regeringskansliet 2).

Propositionen och debatten kan ses särskilja asylsökande från personer med uppehållstillstånd, men i relation till Tidöavtalet förebådas också skiljelinjen *medborgarskap* bli av vikt (Tidöavtalet 2022, s. 44-46). Materialet legitimerar således en kravbaserad logik för asylsökandes förmåner, vilken legitimerar en kravbaserad integration för icke-medborgare.

3.4.4 Restriktiv migrationspolitik, mindre attraktiva mottagarvillkor och uppmuntran till återvandring

Tidöpartierna konstruerar antalet asylsökande och Sveriges pullfaktorer till ett problem, vilket anses ha resulterat i “invandrartäta områden”, skuggsamhällen och säkerhetsfaror (prot. 2024/25:64, 9§, anf. 31). Parallellt osynliggör Tidöpartiernas asylsökandes perspektiv och därmed även vad de flyr från, och istället framställs de som säkerhetsproblem. Problemformuleringen legitimerar därmed en restriktiv migrationspolitik där Sveriges pullfaktorer, exempelvis dagersättning vid EBO, ska begränsas. Å andra sidan hade en problemkonstruktion som fokuserat på vad asylsökande flyr från legitimerat en mer empatisk politik.

Tidöpartierna har även uttryckt att de vill begränsa asylsökandes rätt att arbeta genom att förbjuda arbete de första sex månaderna efter asylsökans (prot. 2024/25:64, 9§, anf. 31). Detta rättfärdigas med att det är nödvändigt för att öka incitamentet att bo på asylboende då dagersättningen blir den enda lagliga inkomsten (prop. 2024/25:49, s. 128). Rättfärdigandet vilar på antagandet att svenska medborgare och asylsökande inte har samma rättigheter, samt antagandet att färre invandrare är önskvärt, vilket legitimerar att integrationsprocessen börjar vid uppehållstillståndet och inte när asylsökande befinner sig på asylboendet.

Tidöpartierna uttrycker dessutom att ifall de önskade effekterna ska uppnås, exempelvis effektivare handläggningar, så måste detta kompletteras med ett minskat antal asylsökande som kommer till Sverige (prot. 2024/25:64, 9§, anf. 17). Detta legitimeras genom en retorik som normaliserar en restriktiv migrationspolitik då de asylsökande i sig konstrueras till problemet, och i vissa fall även som mindre värda.

Antagandet att integrationsproblem orsakas av invandrare snarare än samhällsstrukturer, samt att antalet invandrare utgör ett problem kan kopplas till det ökade fokuset på återvändandeverksamhet (prop. 2024/25:49, s. 62). Detta legitimerar i sin tur åtgärder som höjda återvandringsbidrag, vilket även riktas mot individer med uppehållstillstånd men med anknytning till utlandet (Regeringskansliet 1). Problemkonstruktionerna hanteras inte enbart genom

kontrollåtgärder utan kan också antas underbygga strategin att uppmuntra frivillig återvandring för individer som “inte lyckats finna sin plats i Sverige” (ibid).

4 Avslutning

Denna uppsats har behandlat de konstruerade problemen kring eget boende i *En ny ordning för asylsökandes boende*, Prop. 2024/25:49 samt debatten den 29e januari 2025. Forskningsfrågan var: *Vilka är Tidöpartiernas problemformuleringar kring eget boende? Hur har Tidöpartiernas diskurs kring eget boende legitimerat de lagförslag som genomförts? Vilka framtida policys möjliggörs genom problemrepresentationerna?*

Problemformuleringarna som identifierades var en kontrollbrist som orsakade (1) oordnade boendeförhållanden, (2) ineffektiva asylprocesser samt (3) hindrad lokalisering av asylsökande som resulterade i försvårat återvändandearbete, (4) segregation och utanförskap, (5) Sverige som attraktiv migrationsdestination och slutligen (6) säkerhetsfaror orsakade av EBO. I praktiken är dessa problemkonstruktioner ömsesidigt förstärkande.

Bortsett från det övergripande antagandet att EBO orsakar problemen baseras konstruktionerna på följande antaganden: (1) asylsökande utgör en potentiell säkerhetsfara, (2) är opålitliga, ljuger och fuskar, (3) är okunniga och oförmögna till självansvar och (4) bör acceptera begränsade villkor. Vidare antas det att (5) hög invandring är negativt och att (6) tillgång till rättigheter, friheter och sociala förmåner bör baseras på uppehållstillstånd.

Genom att problemformuleringarna och dess underliggande antaganden ömsesidigt reproducerar varandra, legitimerar Tidöpartierna propositionens övervakande politik som begränsar asylsökandes autonomi och mobilitet. Då lagförslagen gör intrång på individens friheter, rättigheter och privatliv samt kompletteras av Polismyndighetens utökade inblandning är de starkt förankrade i problemformuleringarna och antagandena, och är därför handlingskraftigt rättfärdigade.

Antagandena bakom EBOs problemformuleringar reflekterar tidigare forskning kring migrationsdiskursen. Beskrivningar av asylsökande som potentiella säkerhetsfaror, samt att lägre invandring är bättre för Sverige, överensstämmer med forskning som konkluderar att diskursen konstruerar den stora andelen flyktingar som flydde till Sverige 2015 som en fara för nationell säkerhet och svenska jämställdhetsvärderingar (Salmonsson & Hedlund 2018, s. 530).

Antaganden om att asylsökande är opålitliga och krävande i myndighetsprocesser, exempelvis genom att registrera felaktig bostadsadress (prop. 2024/25:49, s. 19), eller ljuga om att ha flytt från krig (prot. 2024/25:64, 9§, anf. 35) aktualiserar idén om att Sverige har ett problem med “welfare criminals” som på oskäligen grunder utnyttjar välfärdssystemets resurser (Heber 2023, s. 868) eller är del av skuggsamhället (Delmi 2024, s. 11-12), och således utgör en problematik i relation till ambitionen om ett *ordnat* flyktingmottagande.

Tidigare forskning menar också att orsaker till migration alltmer ifrågasätts efter flyktingkrisen 2015 (Crawley & Skleparis 2017, s.59-61), vilket i analysen reflekteras i antaganden om att asylsökande är opålitliga och att hög invandring är negativt. På så vis legitimeras ett restriktivt mottagande med kravbaserad logik för ekonomiska förmåner och bibehållen asylansökan (prop. 2024/25:49, s. 1). Forskningens iakttagelser om ökad kategorisering av migranter manifesteras även i diskursens åtskillnad av människors rättigheter, friheter samt sociala förmåner utifrån migrationsstatus (ibid), vilket legitimerar den kravbaserade logiken samt att integrationen ska starta vid beviljat uppehållstillstånd. Således visar analysen hur diskurser och politik fungerar interdiskursivt och legitimerar varandra (Bacchi 2012, s. 23), eftersom policyns antaganden legitimerar kontrollerande, övervakande samt kravbaserade politiska reformer för asylsökande men också Tidöavtalets migrations- och integrationsagenda i stort (Tidöavtalet 2022, s. 29).

Till skillnad från Hagelunds beskrivning av Sveriges restriktiva flyktingpolitik under flyktingkrisen som temporärt motiverad (Hagelund 2020, s. 10-12), visar analysen att Tidöpartiernas konstruktion av migrations- och segregationsproblemen legitimerar kontroll, krav och återvändande som del i en ny permanent ordning.

Som Delmi visar finns en inneboende spänning mellan statlig migrationskontroll och mänskliga rättigheter, vilket präglar kontrasten mellan forskning och migrations- samt gränspolitik (Delmi 2024, s. 37). Kunskapsöversikten belyser hur restriktiva åtgärder kan minska kontrollen över skuggsamhället där framförallt barn riskerar att fara illa (ibid, s. 20). Delmi framhåller Spaniens migrationspolitik som ett alternativ, där papperslösa kan folkbokföra sig och därmed få tillgång till sjukvård och skolgång (ibid, s. 19). Folkbokföringen möjliggör en större kontroll över hur många som vistas i landet (ibid), vilket motverkar framväxten av skuggsamhällen.

Spaniens lösning omöjliggörs dock av problemformuleringen att EBO utgör en pullfaktor för asylsökande. Att ge papperslösa tillgång till välfärden, likt Spanien, skulle utgöra en sådan pullfaktor. Även om Tidöavtalet lyfter vikten av att motverka skuggsamhället tyder tidigare forskning kring skuggsamhället samt segregation på att målet underordnas ambitionen att "Sverige ska inte i något avseende vara mer generöst i synen på asyl än vad som följer som förpliktelser enligt EU-rätt eller andra juridiskt bindande internationella traktat" (Tidöavtalet 2022, s. 29).

I Tidöpartiernas problemformulering av EBO menas boendeformen orsaka segregation vilket resulterar i utsatthet, socioekonomiska svårigheter, kriminalitet och kommunal belastning. Lösningen menas vara asylboende, samhällsintroduktion samt en restriktiv migrationspolicy. Forskningen menar dock att EBO får positiva effekter på integration där EBO i urbana miljöer ger större tillgång till arbetsmarknaden, men att social integration gynnas även i mindre kommuner (Sandström 2020, s. 5). Sociala nätverk, som är starkare i EBO, är även viktiga för långsiktig arbetsmarknadsintegration (Schaneberger & Jutvik 2025, s. 224). Asylsökande i EBO får i högre grad jobb och högre löner än flyktingar i asylboende, där fördelarna kvarstår även om hänsyn tas till demografiska och kommunala faktorer, samt i periferiella områden. Löneskillnaden ligger på ca 15000 SEK årligen (ibid, s.217-218). Det finns alltså en spänning i relation till segregation mellan forskningen och Tidöpartiernas lösningar.

Utöver EBO, finns andra sätt att motverka segregation, där intensiva arbetsmarknadsintegrationsprogram effektivt integrerat nyanlända på

arbetsmarknaden med betydelsefulla resultat för löneutvecklingen (Dahlberg m.fl 2024, s. 616). Forskningen pekar genomgående på att en aktiv arbetsmarknadspolitik i samband med EBO motverkar segregation, vilket är i linje med oppositionens lagförslag. Dessa omöjliggörs dock på grund av de främlingsfientliga antagande Tidöpartierna reproducerar genom problemformuleringarna. Då asylsökande antas utgöra potentiella säkerhetshot är en välkomnande politik som integrerar asylsökande svår att motivera och istället möjliggörs en politik som åtskiljer medborgare från asylsökande, vilket följer en politisk linje som inte finner stöd i integrationsforskningen och riskerar att förvärra segregationen.

Spänningarna belyser att det är just problemkonstruktionen som legitimerar politik, vilket rangordningen bland problemen belyser. Barns säkerhet samt integration underordnas systematiskt målet att genomföra ett "paradigmskifte" där antalet mottagna asylsökande ska minska radikalt. Det blir således viktigare att göra Sverige inattraktivt för flyktingar än att värna om integration eller barns rättigheter, då en problemformulering kring migration som inneboende hot mot Sveriges välfärdssystem och säkerhet utvecklats.

Avslutningsvis, finner analysen att Tidöpartierna har konstruerat en viss problemformulering kring asylsökandes boende. I samband med antagandena formuleringarna underbyggs av och reproducerar, samt diskursens tystnader, legitimeras propositionens lagförslag kortsiktigt och en restriktiv integrations- och migrationspolitisk hållning långsiktigt. Således legitimeras det Tidöavtalade *paradigmskiftet*.

4.1 Framtida forskning

Moderaternas syn på migration såg olik ut när de införde EBO-lagstiftningen 1994 (prot. 2024/25:64, 9§, anf. 18). Utifrån att mål inom migration och integration värdesätts olika hade det varit intressant att undersöka varför Moderaternas syn på invandring förändrats sedan 1994. Vidare hade det varit viktigt att analysera EBOs

möjliga negativa konsekvenser då *FARR* (prop. 2024/25:49, s. 17), till skillnad från regeringen, bedömer att det inte finns tillräckliga kunskaper kring vad konsekvenserna av ett mottagningssystem som utgår från statliga boenden innebär. Det hade även varit användbart att utreda alternativa migrationspolicies där en jämförelse med det spanska systemet hade varit av intresse då länderna har mycket olika politiska linjer inom migration, och konsekvenserna blir därför intressanta.

5 Referenser

Primärkällor

Delegationen för migrationsstudier (Delmi), 2024. *Det andra utanförskapet: En kunskapsöversikt om skuggsamhället i Sverige*. Kunskapsöversikt 2024:2.

Barnombudsmannen, 2023. *Remissvar: En ny ordning för asylsökandes boende*.

Dnr: BO 2023-0097. [Elektronisk] Tillgänglig:
<https://www.regeringen.se/contentassets/8d99933436c24c39ad084d1292366489/barnombudsmannen.pdf> . Hämtdatum: 20-05-26.

Bet. 2024/25:SfU11. *En ny ordning för asylsökandes boende*. Socialförsäkringsutskottets betänkande.

Boverket 1 = Boverkets webbplats. Lagen om mottagande av vissa nyanlända invandrare för bosättning. [Elektronisk] Tillgänglig:
<https://www.boverket.se/sv/kommunernas-bostadsforsorjning/vad-sager-lagen/lagen-om-mottagande-av-vissa-nyanlanda-invandrare-for-bosattning/> .
Hämtdatum: 20-05-26.

Migrationsverket 1 = Migrationsverkets webbplats. Lagändring kring asylsökandes boende i två steg. [Elektronisk] Tillgänglig:
<https://www.migrationsverket.se/nyhetsarkiv/nyhetsarkiv/2025-01-30-lagandring-kring-asylsokandes-boende-i-tva-steg.html> . Hämtdatum: 20-05-2026.

Migrationsverket 2 = Migrationsverkets webbplats. Boende - asyl. [Elektronisk]
Tillgänglig: <https://www.migrationsverket.se/du-vantar-pa-beslut/asyl/du-har-ansokt-om-asyl/boende.html> . Hämtdatum: 20-05-2026.

Migrationsverket, 2026. *Verksamhets- och utgiftsprognos februari 2026*. Dnr: MVA-2026-00088.

Motion 2021/22:1301. *Eget boende (EBO)*.

Prop. 1993/94:94. *Mottagande av asylsökande m.m.*

Prop. 2023/24:84. *Säkerhetszoner*.

Prop. 2024/25:49. *En ny ordning för asylsökandes boende*.

Prot. 2024/25:64. Riksdagens protokoll 29 januari 2025.

Regeringskansliet 1 = Regeringskansliets webbplats. Pressmeddelande: Ett kraftigt höjt återvändningsbidrag. [Elektronisk] Tillgänglig: <https://www.regeringen.se/pressmeddelanden/2025/10/ett-kraftigt-hojt-atervandringsbidrag/>

Hämtdatum: 20-05-26.

Regeringskansliet 2 = Regeringskansliets webbplats. Pressmeddelande: Regeringen tar emot ett betänkande om ändring av permanenta uppehållstillstånd. [Elektronisk] Tillgänglig: <https://www.regeringen.se/pressmeddelanden/2025/09/regeringen-tar-emot-ett-betankande-om-andring-av-permanenta-uppehallstillstand/> . Hämtdatum: 20-05-26.

Tidöavtalet, 2022. *Tidöavtalet: Överenskommelse för Sverige*. Stockholm: Moderaterna, Kristdemokraterna, Liberalerna och Sverigedemokraterna.

Sekundärkällor

Bacchi, Carol, 2012. "Introducing the 'What's the Problem Represented to be?' approach" i Bletsas, Angelique – Cris Beasley (red.), *Engaging with Carol Bacchi: Strategic Interventions and Exchanges*. The University of Adelaide Press, s. 21–24.

Bergström, Göran - Boréus, Kristina (red.), 2018. Textens mening och makt. Metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys. Lund: Studentlitteratur.

Crawley, Heaven – Dimitris Skleparis, 2017. “Refugees, migrants, neither, both: categorical fetishism and the politics of bounding in Europe’s ‘migration crisis’”, *Journal of Ethnic and Migration Studies*, vol. 44, nr. 1, s. 48-64.

Dahlberg, Mats – Johan Egebark – Ulrika Vikman – Gülay Özcan, 2024. “Labor market integration of refugees: RCT evidence from an early intervention program in Sweden”, *Journal of Economic Behavior & Organization*, vol. 217, s. 614–630.

Hagelund, Anniken, 2020. “After the refugee crisis: public discourse and policy change in Denmark, Norway and Sweden”, *Comparative Migration Studies*, vol.8, nr 1, s. 1-17.

Heber, Anita, 2023. “Stranger Danger: The Political Debate on Crimmigrants”, *Critical Criminology*, vol. 31, s. 859-878.

Sandström, Lina, 2020. *Seeking Asylum - Finding a Home? A qualitative study on asylum seekers' integration in two different housing contexts*. Diss. Örebro: Örebro Studies in Sociology 22

Salmonsson, Lisa – Daniel Hedlund, 2018. “Where do we go from here? Challenges and strategies following additional asylum policy restrictions in Sweden”, *Journal of Human Rights Practice*, vol. 10, nr 3, s. 524-535.

Shaneberger, Jennifer – Kristoffer Jutvik, 2025. “Individual Autonomy or Dispersion in Housing Policy? The Effect of Migrant Networks in Self-Selected Housing on Labour Market Outcomes in Sweden”, *Refugee Survey Quarterly*, vol. 45, nr 1, s. 205–226.

6 Bilaga 1

Bilaga 1 Temaindelning av yttranden i debatten. Källa: Prot. 2024/25:64. Riksdagens protokoll 29 januari 2025.

Tema	Frekvens
Kontrollbrist i boendeupplägg	1. Genom att de asylsökande inte bor i eget boende utan i stället på Migrationsverkets boenden kan det säkerställas att de lever under ordnade förhållanden och att de får relevant information och olika typer av insatser. 2. Vi ska ha bra boenden, snabba processer och korta ledtider. Detta är en viktig del i att se till att Migrationsverket har fungerande mottagande och boenden och att processen effektiviseras. 3. ...asylsökande i stor utsträckning låtits ordna sitt eget boende, har lett till betydande problem med bland annat trångboddhet och segregation. 4. Trångboddheten, som ledamoten Haddou nämner, är ofta ett faktum i de egna boenden som de asylsökande har sökt sig till. 5. Vi ska ha bra boenden. 6. Det (asylboenden) är inte fråga om läger, utan det är ordnade boenden. 7. Sverige har haft en ordning som inte var avsedd från början med att 60-65 procent av de asylsökande har bott i egna boenden i trångboddhet, segregation och utanförskap. 8. Där utnyttjas de till att köpa svartkontrakt och drabbas av trångboddhet och segregation. 9. Det blir trångboddhet och segregation, och särskilt barnen riskerar att drabbas negativt. 10. Barn kan tvingas bo tillsammans i väldigt trånga utrymmen, och som jag nämnde har kommunerna en situation där de har svårt att åstadkomma både skola och sjukvård. 11. Det egna boendet är inte något paradiset, utan många utredningar har visat att det ofta innebär trångboddhet. Man bor många i lägenheter, och barn har små möjligheter att studera och få andra behov tillgodosedda. 12. Det har till stor del bidragit till segregation, trångboddhet och ett utanförskap som är oerhört skadligt, framför allt för individen men också för vårt samhälle. 13. Man bor trångt, flyttar runt mellan olika adresser och lever under otrygga boendeförhållanden där det inte alls är ovanligt att man blir utnyttjad och betalar oskäligt hög hyra. 14. Vi behöver ha en jämnare fördelning och en bättre planering för våra asylsökande. 15. Flera kommuner har också under lång tid påtalat att dagens ordning för asylsökandes boende inte är hållbart. 16. ...försvårat för kommuners och regioners planering av till exempel skola och sjukvård. 17. ...som jag nämnde har kommunerna en situation där de har svårt att åstadkomma både skola och sjukvård. 18. Precis som många kommuner och instanser säger är det stora problemet med EBO.
Kontrollbrist kopplat till handläggningstider och ineffektivitet	1. Migrationsverket vet var den asylsökande befinner sig, vilket är en förutsättning för att asylprocessen och återvändandearbetet ska fungera effektivt och för att handläggningstiderna ska kunna kortas. 2. ...i syfte att möjliggöra en effektivare asylprocess och ett effektivare återvändandearbete. 3. ...man befinner sig på Migrationsverkets boenden, för vi är övertygade om att det effektiviserar processen något oerhört. 4. ...de som söker sig till Sverige får en korrekt handläggning som går så snabbt som möjligt. 5. Vi har nu möjlighet att göra något åt detta för att effektivisera processen. 6. Vi ska ha bra boenden, snabba processer och korta ledtider. Detta är en viktig del i att se till att Migrationsverket har fungerande mottagande och boenden och att processen effektiviseras. 7. Vi ser att det inte fungerar. Vi ser att det leder till segregation och utdragna asylprocesser. 8. Detta är en del i att få kontroll på migrationspolitiken och migrationen för att effektivisera processerna och se till att mottagandet och återvändandearbetet fungerar. 9. Det kortar ledtiderna, och man får den information man behöver så att man ser och kan hjälpa till att stödja de asylsökande under den process då asylansökan ska behandlas. 10. Syftet är att göra det bättre och effektivare. 11. ...korta processerna och för att göra det tryggare och bättre. 12. ...handläggningen har tagit väldigt lång tid. 13. För det första är det viktigt att Migrationsverket lätt kan komma i kontakt med de asylsökande för att asylprocessen ska avslutas så fort som möjligt och så att de asylsökande kan få ett besked. Det ska bli slut på de långa processerna under vilka asylsökande gör våra samhällen otrygga.

	14. Propositionen kommer att leda till snabbare handläggning av asylärenden. Det blir kortare distans till dem som har kommit hit och sökt asyl, så att man kan intervjua snabbare och få tag på dem snabbare, i stället för att de skaffar eget boende och blir svårare att få tag på. Det kommer alltså att leda till snabbare handläggning. 15. Målet är att handläggningen ska ta kortare tid än sex månader. 16. ...effektivare asylmottagande som främjar en kortare asylprocess, vilket främjar både individen och samhället. 17. Det är på det sättet effektivare för både individen och samhället att ha en situation där man vet var personerna bor och kan försöka arbeta för att processen ska vara så kort som möjligt. 18. Precis som jag sa är det viktigt att ha en kort process - en kort process där man ser om man har rätt att stanna i Sverige eller om man ska återvända. 19. ...korta väntetiderna i asylprocessen och effektivisera hanteringen av ärenden
Kontrollbrist kopplat till lokalisering och återvändand	1. Migrationsverket vet var den asylsökande befinner sig [på asylboenden]. 2. ...asylsökande efter avslag på asylansökan dröjt sig kvar i Sverige och blivit del av det så kallade skuggsamhället. 3. ...ta kontroll över vilka människor som befinner sig i Sverige, för att öka säkerheten i landet. 4. Det är på det sättet effektivare för både individen och samhället att ha en situation där man vet var personerna bor. 5. Dessutom har Migrationsverket begränsad kontroll över var de asylsökande faktiskt finns. 6. Migrationsverket vet var den asylsökande befinner sig, vilket är en förutsättning för att asylprocessen och återvändandearbetet ska fungera effektivt och för att handläggningstiderna ska kunna kortas. 7. ...i syfte att möjliggöra en effektivare asylprocess och ett effektivare återvändandearbete. 8. ... återvändandearbetet fungerar för dem som får avslag på sin ansökan [på asylboende]. 9. Detta är en del i att få kontroll på migrationspolitiken och migrationen för att effektivisera processerna och se till att mottagandet och återvändandearbetet fungerar. 10. Både vad gäller asylmottagningen och vad gäller återvändandearbetet kommer det att fungera bättre 11. Precis som jag sa är det viktigt att ha en kort process - en kort process där man ser om man har rätt att stanna i Sverige eller om man ska återvända.
Segregation och Utanförskap	1. Vi ser att det inte fungerar. Vi ser att det leder till segregation och utdragna asylprocesser. 2. Invandringen behöver minska ytterligare för att fler ska få en chans att lämna utanförskapet. 3. ...asylsökande i stor utsträckning låtit sig ordna sitt eget boende, har lett till betydande problem med bland annat trångboddhet och segregation. 4. De problem vi ser kopplade till eget boende - den segregation som frodas och det utanförskap som breder ut sig - är någonting som vi behöver komma till rätta med 5. Vi ser att det inte fungerar. Vi ser att det leder till segregation och utdragna asylprocesser. 6. De problem som vi har sett i dessa utsatta områden tyder på att EBO inte fungerar. 7. Sverige har haft en ordning som inte var avsedd från början med att 60-65 procent av de asylsökande har bott i egna boenden i trångboddhet, segregation och utanförskap. 8. Detta har såklart resulterat i att Sverige fått invandratäta områden med sociala problem och kriminalitet 9. En konsekvens av att dessa invandratäta områden uppstått är den misslyckade integrationen. 10. Vi vet att EBO-lagen har skapat invandratäta områden i Sverige där det råder kulturellt utanförskap. 11. Den [skuggsamhället som följd av EBO] bidrar till att cementera segregationen i Sverige. 12. När detta inte sker får vi överfyllda förorter, parallellsamhällen och utanförskap. 13. Där utnyttjas de till att köpa svartkontrakt och drabbas av trångboddhet och segregation. 14. Det blir trångboddhet och segregation, och särskilt barnen riskerar att drabbas negativt. 15. Som har nämnts tidigare i debatten uppstår segregationen på grund av att eget boende gör att människor hamnar i områden som redan är hårt belastade och där integrationen inte har fungerat. 16. Det har till stor del bidragit till segregation, trångboddhet och ett utanförskap som är oerhört skadligt, framför allt för individen men också för vårt samhälle. 17. De kommer att ha närmare tillgång till samhällsinformation och stöd, vilket kommer att underlätta integrationen. 18. ... [asylsökande] hamnar i miljöer där de blir isolerade från det svenska samhället. 19. ... man flyttar till kommuner där ens diaspora redan är stor och att man sedan dessutom fastnar där om man får sin asylansökan beviljad. 20. Isoleringen finns ju där; det är bara det att den inte finns på Migrationsverkets boenden utan ute i de socioekonomiskt segregerade områden som finns i dag 21. I spåren av skuggsamhället följer social utsatthet, illegalt arbete och brott. När detta inte sker får vi överfyllda förorter, parallellsamhällen och utanförskap
Sverige som attraktiv migrationsdestination	1. Förra året var antalet asylsökande under 10 000 personer. Det kan jämföras med över 160 000 asylsökande år 2015. 2. ... antalet asylsökande minskat med 42 procent medan antalet sett till hela EU har ökat med 4 procent under samma period. 3. ... antalet som beviljas skydd och anhöriga till dem det lägsta sedan 1985. 4. Invandringen behöver minska ytterligare för att fler ska få en chans att lämna utanförskapet.

	5. Men förutom det är Vänsterpartiets alternativ att gå tillbaka till den lagstiftning som gällde före 2015 och som gjorde att pullfaktorena till Sverige var sådana att det under de värsta åren, när vi hade som högst tryck, var över 160 000 personer som sökte asyl i Sverige. 6. Vi gör detta i samklang med allt övrigt som vi gör på migrationsområdet för att dämpa trycket på Sverige och se till att färre söker sig till just Sverige. 7. Vi har välfärdsförmåner och andra pullfaktorer som gjort att man valt just Sverige. 8. Det gör vi i kombination med att vi nu minskar trycket på Sverige för att korta handläggningstiderna. 9. Att ersättning inte betalas ut till asylsökande som bor i eget boende kommer även att attrahera färre asylsökande till Sverige. 10. Många asylsökande har kommit till Sverige via andra säkra länder för att Sverige erbjudit generösa mottagningsvillkor. 11. Något annat som också kommer att leda till snabbare handläggning är att vi får färre asylinvandrare till Sverige. 12. Vi måste ta emot så pass få att Sverige kan handlägga ansökningarna snabbt och ge snabba besked. 13. Den situation vi har nu visar att Sverige under ett antal år tog emot alldeles för många migranter för att kunna integrera dem lyckosamt. 14. För att skapa en lyckosam integration behöver den strama migrationspolitik som nu genomförs av sittande regering fortsätta.
EBO som säkerhetsfara för individen, samhället samt jämställdhet	1. ...göra det tryggare och bättre. 2. Det ska bli slut på de långa processerna under vilka asylsökande gör våra samhällen otrygga. 3. ... asylsökande [har] efter avslag på asylansökan dröjt sig kvar i Sverige och blivit del av det så kallade skuggsamhället. 4. ... ta kontroll över vilka människor som befinner sig i Sverige, för att öka säkerheten i landet. 5. Detta har såklart resulterat i att Sverige fått invandartäta områden med sociala problem och kriminalitet 6. I spåren av skuggsamhället följer social utsatthet, illegalt arbete och brott. När detta inte sker får vi överfulla förorter, parallellsamhällen och utanförskap. 7. I skuggsamhället riskerar människor att fara mycket illa, och det finns risk att människor som utgör säkerhetshot gömmer sig här. 8. Den moderatledda regeringen arbetar därför intensivt för att ta kontroll över vilka människor som befinner sig i Sverige, för att öka säkerheten i landet

